Урок за 1 ноември

Самуил отправя правосъдие

Ключов стих: „Самуил каза на всички израилтяни: Ако се връщате към Господа с цялото си сърце, тогава се отървете от чуждите богове и от Астартите и се посветете на Господа и служете само на Него, и Той ще ви избави от ръката на филистимците.“
1 Царе 7:3

Избрани стихове:
1 Царе 7:3-11, 15-17

През този период от историята на Израил Самуил беше техният съдия, избран от Небесния Отец. В това си положение той беше призован да раздава правосъдие сред народа, а също и да го насърчава да служи на Бога с цялото си сърце. Това не беше лека задача за Самуил, поради склонността на народа да попада в греховете и нечестивите практики на езическите си съседи. По това време, в частност, Израил беше виновен, че се покланяше на боговете на филистимците. Поради това Бог позволи те да бъдат подчинени на тази нация.

С течение на времето израилтяните започнаха да осъзнават, че поради липсата си на вярност към Бога не получаваха Неговите благословения

и закрила и „се оплакваха пред Господа“. (1 Царе 7:2). Самуил, като видя това, изрече думите, съдържащи се в нашия ключов стих. В думите му забелязваме, че са поставени три конкретни изисквания, за да може Израил да бъде избавен от ръцете на филистимците и да се върне към пълната благосклонност на Бога. Принципите, съдържащи се в тези думи, са напълно приложими и към днешните християни, които може да се окажат временно отклонени от завета си с Бога.

Самуил заяви, че Израил първо трябва да се отрече от лъжливите, езически богове, които почиташе. Първата заповед, дадена първоначално на Израил, беше: „Да нямаш други богове освен Мен.“ (Изход 20:3). Не можеше да се очаква Бог да ги благослови, ако те дори не Го почитаха, а вместо това се обръщаха към безсилни и лъжливи богове. Като християни ние не бихме си помислили да почитаме буквално лъжлив бог. Въпреки това в света има много неща, които могат да се превърнат в „богове“ за нас – неща, които бихме могли да идолизираме и да почитаме в по-голяма или по-малка степен. Те могат да включват такива неща като земни богатства, светско положение, влияние, способности и други подобни „богове“ на този настоящ зъл свят. Тези неща трябва да бъдат отхвърлени от нас, ако желаем да бъдем в Божията благосклонност.

Второто изискване, поставено от Самуил, беше, че израилтяните трябва да подготвят сърцата си да служат на Господа. Смисълът на думата „подготвят“ е да утвърдят или да насочат. В това

се съдържа мисълта, че когато отстраняваме лъжебоговете от живота си, каквито и да са те, фокусът на сърцето ни трябва да се утвърди или насочи единствено към нашия Небесен Отец и Неговата воля за нас. Същността на посвещението на християнина е да изпълняваме Божията воля във всяко преживяване в живота, доколкото ни позволяват силите. За да направим това, е необходимо сърцата ни постоянно да бъдат насочени към Него и към Неговите благосклонни планове за нашето крайното благословение.

Последната стъпка, която Самуил посочи в наставленията си към израилтяните, беше, че те трябва да служат на Бога и само на Него. Това предполагаше дела от тяхна страна – спазване на различните разпоредби на Закона и активно служене на Бога. За християнина е също толкова вярно, че служенето на Бога и на Неговата кауза е условие за получаване на пълното Му благословение. Апостол Яков казва: „Вярата без дела е мъртва.“ Яков 2:20